

Støðið er ov lágt

Graslíksvøllirnir og UEFA-limaskapurin hava ment føroyskan fótbólt sera nógv. Men vit eru framvegis ikki nóg góðir

Tá vit spyrja hvat er besta lið, hann nakrantíð hevur vant, svarar Johan Nielsen, at tað er ógjørlegt at siga.

– Umstøðurnar innan føroyskan fótbólt eru so nógv broyttar síðani eg byrjaði at venja, at tað als ikki ber til at gera nakra samanbering.

– Fyrst og fremst vóru tað graslíksvøllirnir sum høvdu broytingar við sær. Tá teir komu, hendi ein kolossal venjing innan føroyskan fótbólt. Tað bleiv bæði hugaligari og lættari – og tað betir beinan vegin um støðið.

– Fyri okkum er graslíki betri enn gras. Tað ger, at vit hava slættar, góðar vøllir, sum kunnu brúkast alt árið. Og so er tað munandi bítligari at halda, enn grasvøllir.

Landsliðið

Umfamt umstøðurnar í Føroyum, heldur Johan eisni at limaskapurin í UEFA hevur havt sera stóða og góða ávirkan.

– Við limaskapinum kom ein heilt onnur dimensjón inn í føroyskan fótbólt, sigur hann. Spælarnir finga nakað heilt annað at stríðast fyri og stemba eftir. Og tað er jú ein heilt stórur partur av teimum sum spæla í fyrstu deild, sum hava móguleika fyri antin at koma á landsliðið, ella at sleppa út í Europa við felagi sínum. Tað ger teir meira uppsettar, tað ger at teir venja meir – og tað særst sjálvsagt aftur í dygdini.

Pengarnir ávirka ikki spælarnar

– Hvussu við pengunum? Nú verður nógv eisni tosað um ta milliónina, sum GÍ

fær fyri at vera við í Europa Cup fyri meistaralið.

– Ja, tað ávirkar sjálvandi eisni. Men tað eru mest leiðarar og kassameistarar, sum hugsa um hatta. Spælarnar ávirkar tað ikki eitt einasta petti.

– Men hinvegin er eyðsæð, at tað t.d. gevur GÍ aðrar móguleikar, at felagið nú er væl fyri fíggjarliga.

Johan Nielsen vísir sum dømi á, at 1. deild hjá GÍ bætur í fjór og í ár hevur verið úttanlands á venjingarlegu – í Onglandi í fjór og í Danmark í ár.

Og spælarnir kunnu allir hava konurnar við...

Framvegis ikki nóg gott

Men hóast henda menning er farin fram í føroyskum fótbólti, so heldur Johan framvegis ikki, at støðið í 1. deild er nóg høgt.

– Vit hava eina góða breidd. Vit hava nógvur spælarnar og virkin feleg. Man kann siga, at vit duga væl, tá tað snýr seg um tann sosiala partin av fótbóltinum.

– Men elituna duga vit ov illa at menna. Støðið í 1. deild átti at verið hægri, bæði tekniskt og taktiskt sæð. Vit hava ikki dugað nóg væl at sett okkum sjálvum krøv, tá tað snýr seg um toppin.

– Kann ein orsök til hetta vera, at heili 10 lið eru í 1. deild?

– Ja. Tey niðastu liðini í 1. deild klára slett ikki at fylgja við. Tey geva ov litla mótstöðu. Men eg hugsi tað verður trupult at minka um tali, nú tað eru 10 lið í deildini.

Børnini og 1. deild skiftast um vøllin

– Stríðsvilji, evni og samanhald. Tað er tað, sum hevur gjørt GÍ til eitt so gott lið. Men tað telir eisni við, at liðið er ein fastur partur av gerandsdegnum í Gøtu

Venjingartíðirnar hjá 1. deildarliðnum hjá GÍ hava verið lagdar soleiðis, at tær ikki hava fallið saman við arbeiðstíðini á Harenga.

Og tá Johan Nielsen hevur skula boðað frá onkrum broytingum, eru boðini hongd upp á uppslagstálvuna á fiskavirkinum.

Børnini og 1. deild á vøllinum

Men tað er ikki bar a soleiðis, at Johan Nielsen hevur lagað venjingina hjá sær eftir gerandsdegnum í bygdini.

– Gøta er eitt bygðasamfelag, har øll standa saman um fótbóltsliðið. Ti má liðið sjálvandi eisni laga seg eftir hinum.

– Eg kann til stuttleikar nevna, at tá eg havi vant 1. deild, hava børn næstan altíð spælt á vøllinum samstundis. Vøllurin er størsta spælipláss í bygdini, og ti havi eg ikki viljað ríkið tey burtur.

– Í staðin hava vit so skift um: Tá 1. deild t.d. hevur skula brúkt eitt mál, sum børnini hava spælt við, havi eg biðið tey farið yvir í hina síðuna eina løtu – til vit hava verið liðnir við málið.

– GÍ hevur ongantíð bar a verið GÍ. Liðið hevur verið partur av einum størri

samanhangi – av bygðasamfelagnum í Gøtu.

Øll kunnu vera við

Johan Nielsen heldur hetta vera eitt dømi um tann sosiala leiklut, fótbóltur kann hava fyri eitt samfelag.

– Tað er eitt spæl sum øll kunnu vera við í, bæði ung og eldri, bæði gentur og dreingir. Og Gøta er eitt dømi um, hvussu fótbóltur kann vera við til at styrkja um samanhaldið, stoltleikan og sjálvsvirðingini hjá einum litlum samfelag.

– Harafturat læra tey sum eru við í fótbólti nakað, sum kann vera bæði teimum og samfelagnum at gagni.

– Fyri tað fyrsta er tað eitt sosialt spæl. Tú kanst einki gera einsamallur. Tú mást læra at samstarva við øðrum og fara væl við øðrum. Og so lærir tú at halda reglur og fyriskipanir. Og tað eru alt eginleikar, eitt sam-

felag fær gagn av.

Stríðsvilji, samanhald og evni

– Tað kann ikki bara vera undirtøkan frá gøtufólki, sum hevur gjørt GÍ til besta fótbóltslið í Føroyum.

– Nei, sjálvandi. Hyggja vit søguliga at GÍ, so kom ikki verulig gongd á fyrr enn teir finga ein islendskan venjara í 1976, sum fór undir skipaða venjing av einum dreingjaliði. Við tí árganginum vunnu teir so FM í fyrstu deild í 1983 og 1986.

Johan heldur, at vørumerkið hjá tí liðnum fyrst og fremst var stríðsvilji.

Henda vilja stríðsur hann eisni sermerkja hetta liðið – men nú eru teknikkir hjá GÍ eisni vorðin betri.

– Tað eru triggir eginleikar, sum hava gjørt GÍ til Føroyameistara try á upp í slag: Stríðsvilji, tekniskur og taktiskur kunnleiki, og samanhald.

– Fótbóltur er eitt sosialt spæl. Øll kunnu vera við, og eingin kann gera nakað úttan saman við øðrum. Í fótbóltsspælinum lærir ungdomurin dygdir sum at fara á væl hvør við øðrum og at halda reglar. Ti er tað spell, at pressan altíð setir fokus á einstaklingin, og til dømis lastar ein framherja, ti hann ikki skorar hvørja ferð. Tað er heilt misskilt

Ungdomslandsliðini eru neyðug

– Ungdomslandsliðini hava týðning. Bæði sum »gularót» fyri teir einstøku spælarnar, og langsiktað menning av A-landsliðnum

Tað hevur verið sagt, at tá Føroyar vunnu á Eysturriki í Landskrona, var Johan Nielsen maðurin aftanfyri tann føroyska taktikk.

Men tað avvisir hann púra.

– Tað er rætt, at eg tosaði við Páll Gudlaugsson í sambandi við fyrireikingina til

okkara dystir. Og tað er rætt, at eg var við í Landskrona. Men tað var ikki eg, sum stóð fyri nøkrum. Eg var bara ein samtalu-partnari hjá Páli. Hann hevði ongan at tosa við, og tí diskuteraði hann ymiskt við meg. Men ábyrgdin var hansara.

Tann minniliga dagin í Landskrona fyri fimm ár um

siðani sat Johan á áskoðaraplássinum, og í hálvleikinum gav hann so Páll og spælarnum tey tað, hann helt seg kunna geva.

– Tað var eitt ótrúligt upplivisi, sigur hann. Tað var heilt fantastiskt at vera við til.

Vant U18 í ár

Johan Nielsen hevur eisni verið landsliðsvenjari sjál-

vur. Í 1968 og 1969 vandi hann A-landsliðið, í 1973 unglingslandsliðið, og í 1976 dreingjalslandsliðið. Í fjór og í ár hevur hann havt ábyrgdina av U18-landsliðnum.

Og hann heldur arbeiði við ungdomslandsliðnum hava sera stóran týðning – bæði sum »gularót» hjá teimum einstøku spælarnum, og sum langsiktað

menning av A-landsliðnum.

– Vit hava í løtuni U14, U16 og U18 landslið. Tað er gott – men vit áttu eisni at havt eitt U21-landslið, sigur hann. Tað er týðingarmikið at landsliðs-arbeiðið verður fylgt upp allan vegin. Tað skal ikki vera ov stórt glopp upp til A-landsliðið.